FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

fremsat den 18. marts 1999 *

1. Amtsgericht Köln (Tyskland) har i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen to præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af traktatens artikel 6 og af artikel 27 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber [1], som affattet ved forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2799/85 [2] (herefter »tjenestemandsvedtægten«).

I — Hovedsagens faktiske omstændigheder

2. Spørgsmålene er blevet rejst under en sag, som Jutta Johannes har anlagt ved den forelæggende ret mod sin tidligere ægtefælle Hartmut Johannes, som hun er skilt fra. Sagsøgeren har nedlagt påstand om fordeling af sagsøgtes pensionsrettigheder i forhold til ægteskabets varighed i henhold til visse bestemmelser i tysk ret, nærmere bestemt §§ 1587 ff. i Bürgerliches Gesetzbuch (herefter »BGB«) og § 2 i Gesetz zur Regelung von Härten im Versorgungsausgleich.

3. Jutta og Hartmut Johannes, der begge er tyske statsborgere, indgik ægteskab den 18. april 1963 i USA. Den 16. oktober 1963 begyndte sagsøgte at arbejde som hjælpeansat ved Kommissionen for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, og han blev udnævnt til tjenestemand den 1. januar 1964.

4. Parterne blev skilt ved dom afsagt af Tribunal de première instance de Bruxelles den 28. april 1986 i henhold til belgisk ret, idet parterne senest havde haft fælles bopæl i Belgien. Dommen fik retskraft den 28. oktober 1988 og blev den 21. april 1995 anerkendt af delstaten Nordrhein-Westfalen's Justitsministerium. Parternes tre børn blev under skilsmissesagen og efterfølgende boende hos og forsørget af sagsøgte.

5. Ifølge oplysningerne fra den nationale ret i forelæggelseskendelsen er der endnu ikke truffet en endelig afgørelse i en sag, som Jutta Johannes har anlagt mod sin tidligere ægtefælle med påstand om betaling af underholdsbidrag.

* Originalsprog: spansk.

1 — Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29.2.1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT 1968 I, s. 30).

2 — Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2799/85 af 27.9.1985 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber (EFT L 265, s. 1).

6. Siden den 1. juni 1996 har sagsøgte efter at være fyldt 65 år modtaget alderspension fra De Europæiske Fællesskaber [3].

7. Det er ubestridt mellem parterne, at de pensionsrettigheder, sagsøgte har erhvervet i Tyskland hos Bundesversicherungsanstalt für Angestellte, er undergivet de tyske bestemmelser om fordeling af pensionsrettigheder ved skilsmisse. De pågældende rettigheder er erhvervet gennem tvungne bidrag fra tiden før sagsøgtes udnævnelse til EF-tjenestemand og senere frivillige bidrag. De præjudicielle spørgsmål vedrører ikke disse pensionsrettigheder.

8. Sagsøgeren kræver også, at der skal ske en fordeling af den alderspension, sagsøgte modtager fra De Europæiske Fællesskaber. Ved en skrivelse af 18. maj 1995 til Hartmut Johannes bekræftede Kommissionen imidlertid, at den fraskilte ægtefælle i henhold til de gældende vedtægtsbestemmelser ikke umiddelbart har krav på at få del i den alderspension, en tjenestemand har erhvervet ret til.

3 — I henhold til artikel 40 i tjenestemandsvedtægtens bilag VIII påhviler det den institution, som tjenestemanden tilhørte på fratrædelsestidspunktet, at fastsætte rettighederne til alderspension og tilstille tjenestemanden eller de ydelsesberettigede pårørende og Kommissionen, som har til opgave at sikre udbetaling af pensionsydelser, en detaljeret beregning af opgørelsen. Ifølge artikel 45 udbetales ydelserne på De Europæiske Fællesskabers vegne gennem den institution, der er udpeget af budgetmyndighederne.

II — De præjudicielle spørgsmål

9. Amtsgericht Köln — Familiengericht — har med henblik på at løse de fællesskabsretlige problemer, sagen rejser, fundet det nødvendigt at udsætte sagen og at forelægge Domstolen to præjudicielle spørgsmål, der lyder således:

»1) Indeholder vedtægten for Fællesskabernes tjenestemænd og særlig bilag VIII hertil — pensionsordning — navnlig artikel 27 i bilaget, en fuldstændig og udtømmende regulering af de pensionsrettigheder, der tilkommer en tjenestemands fraskilte ægtefælle, således at der ikke kan bestå videregående krav i henhold til national ret (i dette tilfælde bestemmelserne i tysk ret om fordeling af pensionsrettigheder ved skilsmisse)?

2) Er det foreneligt med vedtægten for Fællesskabernes tjenestemænd og EF-traktatens artikel 6, at bestemmelser i en medlemsstat (i dette tilfælde Tyskland) vedrørende retsvirkningerne af skilsmisse, hvorefter den pensionsberettigede ægtefælle skal betale en del af pensionen til den anden ægtefælle, er til ugunst for en tjenestemand, alene fordi han er tysk statsborger?«

III — Relevante fællesskabsbestemmelser

10. EF-traktatens artikel 6, som den forelæggende ret anmoder om en fortolkning af, bestemmer følgende:

»Inden for denne traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

...«

11. Tjenestemandsvedtægtens afsnit V, kapitel 3, fastsætter de pensionsrettigheder, tjenestemændene og i visse tilfælde deres familiemedlemmer har. Tjenestemandsvedtægtens bilag VIII (herefter »bilag VIII«), som indeholder reglerne om pensionsordningen, regulerer efterladtepension i kapitel 4. Af betydning for nærværende sag er følgende bestemmelse i artikel 27:

»En tjenestemands eller tidligere tjenestemands fraskilte hustru har ret til efterladtepension i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, såfremt hun ved sin tidligere ægtefælles død godtgør, at hun for sit eget vedkommende er berettiget til et underholdsbidrag fra ham, således som fastsat enten ved retsafgørelse eller ved aftale mellem de tidligere ægtefæller.«

IV — Indlæg indgivet til Domstolen

12. Sagsøgte i hovedsagen, den tyske regering og Kommissionen har indgivet skriftlige indlæg i nærværende sag inden for den i artikel 20 i EF-statutten for Domstolen fastsatte frist. Repræsentanterne for sagsøgte i hovedsagen og Kommissionen gav møde og afgav mundtlige indlæg i retsmødet den 25. februar 1999.

13. Sagsøgte i hovedsagen har anført, at den i tjenestemandsvedtægten fastsatte pensionsordning udgør en fuldstændig og udtømmende regulering, der ikke tillader herimod stridende bestemmelser i national ret, som i givet fald ville være uanvendelige som følge af fællesskabsrettens forrang. Efter hans opfattelse tillader fællesskabsretten ikke, at det indirekte gøres umuligt at opnå de med fællesskabsretten tilstræbte resultater. Eftersom der i henhold til artikel 27 i bilag VIII ikke skal ske en fordeling af pensionsrettigheder, men alene skal betales efterladtepension til den fraskilte ægtefælle, kan det ikke i henhold til national ret forsøges at opnå det samme resultat ved, at tjenestemændene forpligtes til at acceptere en fordeling af pensionsrettighederne. Desuden ville en anvendelse af de tyske bestemmelser medføre en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

14. Hverken den tyske regering eller Kommissionen deler dette synspunkt.

15. Den tyske regering har i relation til den tyske lovgivning anført, at fordelingen af pensionsrettigheder hviler på den betragtning, at disse rettigheder er resultatet af en fælles indsats. Den har til formål at sikre ægtefællerne en ligelig fordeling af de under ægteskabet erhvervede pensionsrettigheder i tilfælde af skilsmisse. Den foretages på grundlag af en opgørelse af samtlige alders- eller invalidepensionsrettigheder, som ægtefællerne har erhvervet. Der er ingen grund til at se bort fra rettigheder erhvervet i henhold til en mellem- eller overstatslig pensionsordning. Gennemførelsen af fordelingen gør ikke direkte indgreb i pensionsrettighederne, idet den hviler på obligationsretlige regler. Den ægtefælle, der kan kræve, at der foretages en fordeling, opnår således et krav mod sin tidligere ægtefælle på betaling af et månedligt beløb svarende til halvdelen af forskellen i værdien af de rettigheder, der skal fordeles.

Regeringen har tilføjet, at selv når der i henhold til den mellem- eller overstatslige socialsikringsordning skal betales en særlig ydelse til den fraskilte ægtefælle såsom en efterladtepension, er der intet til hinder for, at de i henhold til denne ordning erhvervede pensionsrettigheder indgår i beregningen med henblik på fordelingen. Det er på grund af de særlige kendetegn ved denne fordeling udelukket, at den fraskilte ægtefælle kan kumulere de rettigheder, der er genstand for fordelingen, og kravet på efterladtepension, for så længe tjenestemanden er i live, er der endnu ikke opnået ret til efterladtepension, og kravet i henhold til reglerne om fordeling af pensionsrettigheder bortfalder i princippet, når tjenestemanden afgår ved døden.

Den tyske regering har endelig anført, at det hverken er i strid med tjenestemandsvedtægten eller traktatens artikel 6, at der i henhold til en medlemsstats lovkonfliktregler lægges vægt på ægtefællernes nationalitet ved afgørelsen af, hvilken lovgivning der gælder med hensyn til retsvirkningerne af en skilsmisse.

16. Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 27 i bilag VIII er uden betydning for de i hovedsagen relevante bestemmelser om fordeling af pensionsrettigheder mellem ægtefæller, idet fastlæggelsen af de familieretlige regler på fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin fortsat hører under medlemsstaternes kompetence. Artikel 27 i bilag VIII skal derfor fortolkes således, at bestemmelsen ikke har nogen indflydelse på de økonomiske krav, der måtte blive fastslået under en skilsmissesag mellem en aktiv eller pensioneret tjenestemand og dennes tidligere ægtefælle.

Efter Kommissionens opfattelse finder traktatens artikel 6 ikke anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, da der ikke er noget grænseoverskridende element heri.

V — Det første præjudicielle spørgsmål

17. Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret nærmere bestemt at få oplyst, om artikel 27 i bilag VIII er til hinder for, at den tidligere ægtefælle til en pensioneret tjenestemand ved De Europæiske Fælles-

skaber kan gøre krav gældende for domstolene i en medlemsstat på fordeling af pensionsrettigheder i henhold til familieretlige regler.

18. Jeg skal først understrege, at den fællesskabsbestemmelse, som den nationale ret har anmodet om en fortolkning af, ikke finder anvendelse i sagen. Artikel 27 i bilag VIII giver en tjenestemands fraskilte ægtefælle ret til en efterladtepension, såfremt hun ved sin tidligere ægtefælles død var berettiget til et underholdsbidrag fra ham. Ifølge forelæggelseskendelsen er sagsøgte imidlertid ikke død, og han er ikke forpligtet til at betale nogen form for underholdsbidrag til sin tidligere hustru. Jeg mener derfor ikke, at der er behov for en fortolkning af denne bestemmelse.

19. Jeg er enig med den tyske regering i, at efterladtepensionen i henhold til artikel 27 i bilag VIII har et andet formål end reglerne om fordeling af pensionsrettigheder. Pensionen bliver nemlig først udbetalt, efter at tjenestemanden er afgået ved døden, og kun såfremt den efterlevende ægtefælle forinden var berettiget til et underholdsbidrag. Pensionen må ikke overstige det underholdsbidrag, der blev udbetalt. Retten til efterladtepensionen bortfalder, hvis den efterlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab, og hvis flere fraskilte ægtefæller har ret til en efterladtepension efter en EF-tjenestemands død, fordeles pensionen mellem dem i forhold til hvert ægteskabs varighed.

De tyske regler om fordeling af pensionsrettigheder har derimod til formål at fordele de rettigheder, der er erhvervet under ægteskabet. Der er tale om et krav for den berettigede, som den forpligtede skal opfylde. Kravet opstår i det øjeblik, hvor de omstændigheder, der betinger fordelingen, indtræder i forhold til den berettigede, hvorved denne får krav på halvdelen af de rettigheder, der er erhvervet i fællesskab. Det er herved ikke nogen betingelse, at den berettigede har behov for en del af pensionen. Beløbet fastsættes ikke ud fra den anden ægtefælles evne til at betale bidrag. Det har ingen betydning for fordelingen af pensionsrettighederne, at den berettigede indgår nyt ægteskab, og det pågældende krav har ikke karakter af et underholdsbidrag, idet det udgør en kompensation til den ægtefælle, der har erhvervet mindre pensionsrettigheder end den anden ægtefælle under ægteskabet.

20. Tjenestemandsvedtægten er vedtaget i form af en forordning. Den er derfor i henhold til EF-traktatens artikel 189, stk. 2, almengyldig, ligesom den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Domstolen har heraf udledt, at vedtægten ikke alene har en intern betydning for fællesskabsinstitutionernes administrationer, men også skaber forpligtelser for medlemsstaterne, i det omfang disses medvirken er nødvendig for at gennemføre den [4].

4 — Dom af 20.10.1981, sag 137/80, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 2393, præmis 8, og af 7.5.1987, sag 186/85, Kommissionen mod Belgien, Sml. s. 2029, præmis 21.

21. Tjenestemandsvedtægten har alene til formål at regulere de retlige relationer mellem de europæiske institutioner og deres tjenestemænd, idet den fastlægger en række gensidige rettigheder og forpligtelser og giver visse af tjenestemandens familiemedlemmer rettigheder, som de kan gøre gældende over for De Europæiske Fællesskaber. De fleste af disse rettigheder er af økonomisk karakter og består f.eks. i tilslutning til sygeforsikringsordningen, børnepension, efterladtepension til tjenestemandens efterlevende ægtefælle eller pensionen i henhold til artikel 27 i bilag VIII til den fraskilte hustru, som opfylder visse betingelser.

Domstolen har i denne forbindelse fastslået, at denne bestemmelse ikke har til formål over for den fraskilte ægtefælle at sikre, at en underholdsforpligtelse, der beror på skilsmissen, fortsat skal bestå i en anden form, men derimod anerkender en ret, som tjenestemandsvedtægten giver den berørte direkte i dennes egenskab af fraskilt hustru, der ikke har indgået nyt ægteskab [5].

22. Tjenestemandsvedtægten regulerer derimod ikke de familieretlige eller privatretlige rettigheder og forpligtelser, der gælder for en tjenestemand i forhold til familiemedlemmer eller tredjemand.

23. Der kan ikke gives sagsøgte medhold i, at den i tjenestemandsvedtægten fastsatte pensionsordning udgør en fuldstændig og udtømmende regulering, hvis regler fortrænger nationale bestemmelser i medfør af princippet om fællesskabsrettens forrang. Vedtægten indeholder nemlig ingen regler om de økonomiske rettigheder og forpligtelser, en tjenestemand har i forhold til sin tidligere ægtefælle som følge af en skilsmisse, eller om sådanne familieretlige rettigheders indhold og nærmere udformning.

24. Desuden har fællesskabslovgiver — som det med rette er blevet anført af Kommissionen — ikke kompetence til at fastlægge ægtefællers rettigheder i en skilsmissesag, herunder retten til fordeling af pensionrettigheder i henhold til den tyske lovgivning. Det er fortsat medlemsstaterne, der har kompetence til at fastsætte privatretlige og familieretlige bestemmelser.

25. Retten i Første Instans har for nylig afsagt dom [6] i en sag, som kan illustrere, hvorledes de i tysk civilret indeholdte regler om fordeling af pensionsrettigheder ved skilsmisse fungerer, når den ene af pensionerne betales af De Europæiske Fællesskaber. Der var tale om, at den fraskilte ægtefælle til en pensioneret tjenestemand ved Parlamentet havde fremsat anmodning om, at hun forblev tilsluttet tjenestemændenes sygeforsikringsordning, selv om der

5 — Dom af 17.5.1972, sag 24/71, Meinhardt mod Kommissionen, Sml. 1972, s. 75, org. ref.: Rec. s. 269, præmis 2 og 3.

6 — Dom af 16.4.1997, sag T-66/95, Kuchlenz-Winter mod Kommissionen, Sml. II, s. 637.

var forløbet et år efter afsigelsen af skilsmissedommen [7].

26. I dommens præmis 3 fastlægges følgende faktiske omstændigheder: i) Sagsøgeren og dennes tidligere ægtefælle blev skilt ved dom afsagt af Cour d'appel de Luxembourg; ii) de var begge tyske statsborgere; iii) ægtefællerne aftalte i henhold til bestemmelserne i BGB om fordeling af pensionsrettigheder ved skilsmisse at dele den pension, som manden oppebar fra De Europæiske Fællesskaber; iv) denne aftale blev stadfæstet af Tribunal de paix de Luxembourg.

27. I dommens præmis 65 fastslår Retten i Første Instans, at den tyske bestemmelse om ved en skilsmisse at fordele de pensionsrettigheder, som er erhvervet af ægtefællerne, alene tilsigter, at der indrømmes den ægtefælle, som ikke selv har indbetalt bidrag til en pensionsordning, en del af de rettigheder, som den anden ægtefælle har erhvervet. Fællesskabsinstitutionerne er med til at opfylde dette formål, for så vidt som Parlamentet til fuldbyrdelse af skilsmissedommen betaler en del af den pensionerede tjenestemands pension direkte til den tidligere ægtefælle.

Jeg udleder af disse bemærkninger, at den i tysk ret fastsatte ordning med fordeling af pensionsrettigheder ved skilsmisse ikke er ukendt for fællesskabsinstitutionerne. I praksis betaler institutionerne en del af den pensionerede tjenestemands pension til den, der er berettiget hertil i medfør af en retsafgørelse eller en aftale mellem ægtefællerne, uden at den pågældende herved får et personligt og direkte krav mod De Europæiske Fællesskaber.

28. I sin kendelse i den til prøvelse af dommen iværksatte appelsag [8] bemærkede Domstolen, at fordelingen af pensionsrettigheder, hvad enten den følger af en retsafgørelse eller af en aftale mellem ægtefællerne eller udledes direkte af national lovgivning, ikke kan have til følge, at der tillægges en tjenestemands tidligere ægtefælle en ret til pension, idet denne ret afhænger af de betingelser, der er fastsat i tjenestemandsvedtægten.

29. Jeg må derfor konkludere, at hverken artikel 27 i bilag VIII, som den nationale ret har anmodet om en fortolkning af, eller andre bestemmelser i vedtægten er til hinder for, at den tidligere ægtefælle til en pensioneret tjenestemand ved De Europæiske Fællesskaber for domstolene i en medlemsstat fremsætter krav om en fordeling af de under ægteskabet erhvervede pensionsrettigheder i henhold til det pågældende lands familieretlige regler.

7 — I henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 72, stk. 1b, kan en tjenestemands fraskilte ægtefælle, som kan godtgøre ikke at være dækket af nogen anden sygeforsikringsordning, fortsat være dækket af sygeforsikringsordningen i højst et år. Dette tidsrum regnes fra den dato, hvor skilsmissen blev endelig.

8 — Ved Domstolens kendelse af 8.10.1998, sag C-228/97 P, Kuchlenz-Winter mod Kommissionen, Sml. I, s. 6047, blev det fastslået, at det var åbenbart, at appellen dels måtte afvises, dels måtte forkastes.

VI — Det andet præjudicielle spørgsmål

30. Med dette spørgsmål ønsker den nationale ret nærmere bestemt at få oplyst, om traktatens artikel 6 er til hinder for, at der i henhold til en medlemsstats lovkonfliktregler lægges vægt på ægtefællernes nationalitet ved afgørelsen af, hvilke regler der gælder for retsvirkningerne af en skilsmisse, når henses til, at en anvendelse af de familieretlige regler i den stat, hvis nationalitet EF-tjenestemanden har, kan have mere negative følger for denne end dem, der ville indtræde, hvis han var statsborger i en anden medlemsstat.

31. Sagsøgte har i denne forbindelse anført, at eftersom det ud af de femten medlemsstater kun er Tyskland og Nederlandene, der har regler om fordeling af pensionsrettigheder, stilles tyske og nederlandske tjenestemænd, som er undergivet deres nationale lovgivning, ringere end tjenestemænd, der er statsborgere i de øvrige medlemsstater [9].

32. Det fremgår af fast retspraksis, at traktatens artikel 6 kun finder anvendelse på forhold, der er omfattet af fællesskabsretten, og ikke kan finde anvendelse på aktiviteter, der ikke har tilknytning til nogen af de forhold, der omhandles i fællesskabsretten, og som udgør et rent internt forhold i en medlemsstat [10].

33. Som det med rette er blevet påpeget af Kommissionen, er betingelserne for at anvende traktatens artikel 6 ikke opfyldt i den sag, hvorunder spørgsmålet er blevet rejst. For det første er det den nationale lovgiver, der har kompetence til at fastsætte reglerne om skilsmisse og retsvirkningerne heraf, herunder eventuelle regler om fordeling af pensionsrettigheder. For det andet kan traktatens artikel 6 ikke finde anvendelse, da der ikke findes nogen grænseoverskridende elementer, der kan begrunde en undersøgelse af, om der måtte foreligge forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. Der er tale om, at en tysk domstol anvender tysk ret på en i Tyskland anerkendt skilsmissedom, hvorved to tyskere er blevet skilt.

Da der er tale om en situation, der falder uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde, er den ret, der skal afgøre sagen, desuden hverken forpligtet til at fortolke sin nationale lovgivning på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med fællesskabsretten, eller til at undlade at anvende denne lovgivning [11].

9 — Jeg er ikke enig med sagsøgte i, at tyske og nederlandske tjenestemænd under alle omstændigheder stilles ringere end de øvrige medlemsstaters statsborgere, fordi de på grund af deres nationalitet kan forpligtes til at dele de under ægteskabet erhvervede pensionsrettigheder med deres tidligere ægtefælle. Jeg tror, at tyske og nederlandske tjenestemænd ud fra en samlet opgørelse af de af begge ægtefæller erhvervede pensionsrettigheder efter omstændighederne også vil kunne være stillet bedre.

10 — Dom af 27.10.1982, forenede sager 35/82 og 36/82, Morson og Jhanjan, Sml. s. 3723, præmis 16, af 17.12.1987, sag 147/87, Zaoui, Sml. s. 5511, præmis 15, af 28.1.1992, sag C-332/90, Steen, Sml. I, s. 341, præmis 9, af 22.9.1992, sag C-153/91, Petit, Sml. I, s. 4973, præmis 8, af 16.12.1992, sag C-206/91, Koua Poirrez, Sml. I, s. 6685, præmis 11, og af 5.6.1997, forenede sager C-64/96 og C-65/96, Uecker og Jacquet, Sml. I, s. 3171, præmis 16.

11 — Dom af 16.7.1998, sag C-264/96, ICI, Sml. I, s. 4695, præmis 34 og 35.

34. Jeg må under disse omstændigheder konkludere, at traktatens artikel 6 ikke er til hinder for, at der i henhold til en medlemsstats lovkonfliktregler lægges vægt på ægtefællernes nationalitet ved afgørelsen af, hvilke regler der gælder for retsvirkningerne af en skilsmisse.

VII — Forslag til afgørelse

35. På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen at besvare de to spørgsmål fra Amtsgericht Köln på følgende måde:

»1) Hverken artikel 27 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, som affattet ved Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2799/85 af 27. september 1985 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, eller andre bestemmelser i vedtægten er til hinder for, at den tidligere ægtefælle til en pensioneret tjenestemand ved De Europæiske Fællesskaber for domstolene i en medlemsstat fremsætter krav om en fordeling af pensionsrettigheder i henhold til det pågældende lands familieretlige regler.

2) EF-traktatens artikel 6 er ikke til hinder for, at der i henhold til en medlemsstats lovkonfliktregler lægges vægt på ægtefællernes nationalitet ved afgørelsen af, hvilke regler der gælder for retsvirkningerne af en skilsmisse.«